

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2022. gada 22. decembrī*ⁱ

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Publiskais iepirkums – Direktīva 2014/24/ES – Publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršana, neuzsākot iepirkuma procedūru – Publiskie līgumi starp publiskā sektora subjektiem – 12. panta 3. punkts – Publiskā iepirkuma līgumi, kas tiek piešķirti *in house* – Jēdziens “līdzīga kontrole” – Nosacījumi – Visu iesaistīto līgumslēdzēju iestāžu pārstāvība – 12. panta 4. punkts – Līgums starp līgumslēdzējām iestādēm, kam ir kopīgi sabiedrības interešu mērķi – Jēdziens “sadarbība” – Nosacījumi – Netransponēšana noteiktajos termiņos – Tieša iedarbība

Apvienotajās lietās C-383/21 un C-384/21

par diviem lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Conseil d'État* (Valsts padome, Beļģija) iesniegusi ar lēmumiem, kas pieņemti 2021. gada 15. jūnijā un kas Tiesā reģistrēti 2021. gada 24. jūnijā, tiesvedībās

Sambre & Biesme SCRL (C-383/21),

Commune de Farciennes (C-384/21)

pret

Société wallonne du logement (SWL),

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Regans [*E. Regan*], (referents), tiesneši D. Gracijs [*D. Gratsias*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*], I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*] un Z. Čehi [*Z. Csehi*],

ģenerālvokāts: M. Kampos Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretārs: M. Sekežiņska [*M. Siekierzyńska*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2022. gada 30. marta tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

- *Sambre & Biesme SCRL* vārdā – J. Laurent un C. Servais, *avocats*,
- *commune de Farciennes* vārdā – J. Bourtembourg un N. Fortemps, *avocats*,

* Tiesvedības valoda – franču.

– Beļģijas valdības vārdā – *J.-C. Halleux, C. Pochet* un *L. Van den Broeck*, pārstāvji, kam palīdz *M. Vastmans, avocate*,

– Eiropas Komisijas vārdā – *P. Ondrušek* un *G. Wils*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2022. gada 9. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV 2014, L 94, 65. lpp.), 12. panta 3. un 4. punktu.
- 2 Šie lūgumi ir iesniegti saistībā ar tiesvedībām starp, pirmkārt, *Sambre & Biesme SCRL*, kas ir sabiedriskā pakalpojuma mājokļu sabiedrība (*société de logement de service public (SLSP)*); turpmāk tekstā – “*SLSP Sambre & Biesme*”) (lietā C-383/21), un, otrkārt, Farsjēnas [*Farciennes*] pašvaldību (Beļģija) (lietā C-384/21) prasībās pret *Société wallonne du logement* [Valonijas mājokļu sabiedrību] (*SWL*) par to, ka *SWL* atcēla *SLSP Sambre & Biesme* valdes lēmumus, ar kuriem tā bija, pirmkārt, apstiprinājusi pamatlīguma noslēgšanu kopīgiem iepirkumiem ar Farsjēnas pašvaldību un, otrkārt, nolēmusi nerīkot publisko iepirkumu azbesta inventarizācijas pakalpojumu jomā, ņemot vērā *in house* attiecības starp šo *SLSP Sambre & Biesme* un *Intercommunale pour la gestion et la réalisation d'études techniques et économiques* [Starp pašvaldību sabiedrību tehniskās un ekonomiskās izpētes vadībai un veikšanai] (*Igretec*).

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Direktīvas 2014/24 5., 31. un 33. apsvērumā ir teikts:

“(5) Būtu jāatgādina, ka nekas šajā direktīvā dalībvalstīm neuzliek par pienākumu slēgt līgumus par ārpalpojumiem vai izmantot ārpalpojumu sniedzējus saistībā ar tādu pakalpojumu sniegšanu, kurus tās vēlas sniegt pašas vai kurus tās vēlas organizēt, izmantojot citus līdzekļus, kas nav publiski līgumi šīs direktīvas nozīmē. Nebūtu jāaptver tādu pakalpojumu sniegšana, kuras pamatā ir normatīvie akti vai darba līgumi. Dažās dalībvalstīs tie var būt, piemēram, gadījumi, kad tiek sniegti konkrēti administratīvi un valdības pakalpojumi, tādi kā izpildvaras un likumdošanas pakalpojumi, vai konkrēti pakalpojumi sabiedrībai, tādi kā ārlietu pakalpojumi vai justīcijas pakalpojumi, vai obligātie sociālā nodrošinājuma pakalpojumi.

[..]

- (31) Pastāv būtiska juridiskā nenoteiktība attiecībā uz to, cik lielā mērā publiskā iepirkuma noteikumiem būtu jāattiecas uz līgumiem, kas noslēgti starp publiskā sektora subjektiem. Dalībvalstis un pat līgumslēdzējas iestādes atšķirīgi interpretē attiecīgo Eiropas Savienības Tiesas judikatūru. Tāpēc jāprecizē, kuros gadījumos publiskajā sektorā noslēgtajiem līgumiem nepiemēro publiskā iepirkuma noteikumus.

Šāda precizējuma pamatā vajadzētu būt principiem, kas noteikti attiecīgajā Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā. Tas, ka abas vienošanās puses pašas ir publiskā sektora iestādes, pats par sevi neizslēdz iepirkuma noteikumu piemērošanu. Tomēr publiskā iepirkuma noteikumu piemērošanai nevajadzētu kavēt publiskā sektora iestāžu rīcības brīvību veikt tām uzticētos sabiedrisko pakalpojumu uzdevumus, izmantojot savus resursus, kas ietver iespēju sadarboties ar citām publiskā sektora iestādēm.

Būtu jānodrošina, ka publiskā sektora iestāžu savstarpējā sadarbība, kurai piešķirts atbrīvojums, nerada konkurences izkropļojumus attiecībā uz privātiem ekonomikas dalībniekiem, ciktāl tā privātu pakalpojumu sniedzēju nostāda labākā stāvoklī attiecībā pret konkurentiem.

[..]

- (33) Līgumslēdzējām iestādēm vajadzētu būt iespējai izvēlēties sniegt savus sabiedriskos pakalpojumus kopīgi sadarbojoties bez pienākuma izmantot kādu konkrētu juridisko formu. Šāda sadarbība varētu aptvert visa veida darbības, kas saistītas ar pakalpojumu sniegšanu un pienākumu izpildi, kas piešķirti iesaistītajām iestādēm vai ko tās ir uzņēmušās, piemēram, vietējo vai reģionālo iestāžu obligātos vai brīvprātīgos uzdevumus vai pakalpojumus, kas konkrētām struktūrām piešķirti atbilstoši publiskajām tiesībām. Dažādu iesaistīto iestāžu sniegtajiem pakalpojumiem nav obligāti jābūt identiskiem; tie arī var viens otru papildināt.

Līgumiem par sabiedrisko pakalpojumu kopīgu sniegšanu nevajadzētu piemērot šajā direktīvā izklāstītos noteikumus, ja tie noslēgti tikai starp līgumslēdzējām iestādēm, ja šādas sadarbības īstenošanas pamatā ir tikai sabiedrības interešu apsvērumi un ja neviens privāts pakalpojumu sniedzējs nav nostādīts labākā stāvoklī attiecībā pret tā konkurentiem.

Lai izpildītu minētos nosacījumus, sadarbības pamatā vajadzētu būt sadarbošanās koncepcijai. Šādai sadarbībai nav nepieciešams, lai visas iesaistītās iestādes uzņemtos galveno līgumsaistību izpildi, kamēr vien ir saistības veicināt to, lai attiecīgais sabiedriskais pakalpojums tiktu pildīts sadarbībā. Turklāt šīs sadarbības īstenošanā, tostarp attiecībā uz jebkādiem finanšu pārskaitījumiem starp iesaistītajām līgumslēdzējām iestādēm, būtu jāvadās tikai pēc sabiedrības interešu apsvērumiem.”

⁴ Šīs direktīvas I sadaļā “Darbības joma, definīcijas un vispārīgie principi” ir ietverta I nodaļa “Darbības joma un definīcijas”, kuras 3. iedaļā “Izņēmumi” ir 7.–12. pants.

5 Minētās direktīvas 12. pants “Publiskie līgumi starp publiskā sektora subjektiem” noteic:

“1. Publisks līgums, kura slēgšanas tiesības līgumslēdzēja iestāde piešķirusi kādai juridiskai personai, kas ir privāto vai publisko tiesību subjekts, neietilpst šīs direktīvas darbības jomā, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

- a) līgumslēdzēja iestāde pār attiecīgo juridisko personu īsteno līdzīgu kontroli, kādu tā īsteno pār savām struktūrvienībām;
- b) vairāk nekā 80 % no kontrolētās juridiskās personas darbībām tiek veiktas, izpildot uzdevumus, ko tai uzticējusi kontrolējošā līgumslēdzēja iestāde vai citas juridiskas personas, ko kontrolē minētā līgumslēdzēja iestāde; un
- c) kontrolētajai juridiskajai personai nav tiešas privāta kapitāla līdzdalības, izņemot tādas privātā kapitāla līdzdalības veidus, kas neietver kontroli un bloķēšanu, kā noteikts valsts tiesību aktos, saskaņā ar Līgumiem, un kam nav izšķirošas ietekmes uz kontrolēto juridisko personu.

Uzskata, ka pirmās daļas a) apakšpunkta nozīmē līgumslēdzēja iestāde pār juridisko personu īsteno līdzīgu kontroli, kādu tā īsteno pār savām struktūrvienībām, ja tai ir izšķiroša ietekme gan attiecībā uz kontrolētās juridiskās personas stratēģiskajiem mērķiem, gan attiecībā uz tās svarīgiem lēmumiem. Šādu kontroli var īstenot arī cita juridiska persona, kuru pašu tādā pašā veidā kontrolē līgumslēdzēja iestāde.

2. Šā panta 1. punktu piemēro arī gadījumā, kad kontrolētā juridiskā persona, kas ir līgumslēdzēja iestāde, piešķir līguma slēgšanas tiesības savai kontrolējošajai līgumslēdzējai iestādei vai citai juridiskai personai, kuru kontrolē tā pati līgumslēdzēja iestāde, ar noteikumu, ka juridiskajai personai, kurai piešķir publiska līguma slēgšanas tiesības, nav tiešas privāta kapitāla līdzdalības, izņemot tādas privātā kapitāla līdzdalības veidus, kas neparedz kontroli un bloķēšanu, kā noteikts valsts tiesību aktos, saskaņā ar Līgumiem, un kam nav izšķirošas ietekmes uz kontrolēto juridisko personu.

3. Līgumslēdzēja iestāde, kas pār juridisko personu, kura ir privāto vai publisko tiesību subjekts, neīsteno kontroli 1. punkta nozīmē, tomēr var minētajai juridiskajai personai piešķirt tiesības slēgt publisku līgumu, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

- a) līgumslēdzēja iestāde kopīgi ar citām līgumslēdzējām iestādēm pār minēto juridisko personu īsteno līdzīgu kontroli, kādu tās īsteno pār savām struktūrvienībām;
- b) vairāk nekā 80 % no minētās juridiskās personas darbībām tiek veiktas, izpildot uzdevumus, ko tai uzticējušas kontrolējošās līgumslēdzējas iestādes vai citas juridiskas personas, ko kontrolē tās pašas līgumslēdzējas iestādes; un
- c) kontrolētajai juridiskajai personai nav tiešas privāta kapitāla līdzdalības, izņemot tādas privātā kapitāla līdzdalības veidus, kas neparedz kontroli un bloķēšanu, kā noteikts valsts tiesību aktos, saskaņā ar Līgumiem, un kam nav izšķirošas ietekmes uz kontrolēto juridisko personu.

Pirmās daļas a) apakšpunkta vajadzībām uzskata, ka līgumslēdzējas iestādes pār juridisku personu kopīgi īsteno kontroli, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

- i) kontrolētās juridiskās personas lēmējstruktūru sastāvā ir visu iesaistīto līgumslēdzēju iestāžu pārstāvji. Atsevišķi pārstāvji var pārstāvēt vairākas vai visas iesaistītās līgumslēdzējas iestādes;
  - ii) minētās līgumslēdzējas iestādes spēj kopīgi īstenot izšķirošu ietekmi attiecībā uz kontrolētās juridiskās personas stratēģiskajiem mērķiem un svarīgiem lēmumiem; un
  - iii) kontrolētā juridiskā persona necenšas īstenot intereses, kas ir pretrunā kontrolējošo līgumslēdzēju iestāžu interesēm;
4. Šīs direktīvas darbības joma neattiecas uz līgumu, kas noslēgts tikai starp divām vai vairākām līgumslēdzējām iestādēm, ja ir ievēroti visi šādi nosacījumi:
- a) ar līgumu tiek izveidota vai īstenota iesaistīto līgumslēdzēju iestāžu sadarbība, lai nodrošinātu, ka sabiedriskie pakalpojumi, kas tām jāveic, tiek sniegti ar mērķi īstenot šo iestāžu kopīgos mērķus;
  - b) šīs sadarbības īstenošanu nosaka vienīgi tādi apsvērumi, kas saistīti ar sabiedrības interesēm; un
  - c) iesaistītās līgumslēdzējas iestādes atvērtā tirgū veic mazāk kā 20 % no darbībām, kas saistītas ar sadarbību;
- [..].”
- 6 Šīs pašas direktīvas 90. panta “Transponēšana un pārejas noteikumi” 1. punkts noteic:
- “Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2016. gada 18. aprīlim. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmus minēto aktu noteikumus.”

Beļģijas tiesību akti

- 7 Beļģijas tiesībās Direktīva 2014/24 ir transponēta ar 2016. gada 17. jūnija *loi relative aux marchés publics* (Publisko iepirkumu likums, 2016. gada 14. jūlija *Moniteur belge*, 44219. lpp.), kas stājas spēkā 2017. gada 30. jūnijā, proti, pēc tam, kad bija beidzies šīs direktīvas transponēšanas termiņš, kas paredzēts tās 90. pantā.

Pamatlietas un prejudiciālie jautājumi

- 8 *SLSP Sambre & Biesme* ir kooperatīvā sabiedrība ar ierobežotu atbildību, kuras galvenie akcionāri ir Farsjēnas [*Farciennes*] un Ezoprēlas [*Aiseau Presles*] pašvaldības (Beļģija). Kā sabiedriskā pakalpojuma mājokļu sabiedrību to pārrauga *SWL*, kas savukārt rīkojas Valonijas valdības uzdevumā.
- 9 2015. gadā *SLSP Sambre & Biesme* un Farsjēnas pašvaldība nolēma apvienot savus spēkus un izveidot ekokvartālu Farsjēnā ar aptuveni 150 mājokļiem. Tālab puses plānoja izmantot *Igretec* pakalpojumus sava projekta īstenošanas uzraudzībai.

- 10 *Igretec* ir kooperatīva sabiedrība ar ierobežotu atbildību, kas pilda sabiedriskā pakalpojuma uzdevumus un tāpēc ir publisko tiesību juridiska persona. Tās darbība aptver vairākas jomas. Tās statūtos aprakstītajā darbības veidā ietilpst arī plānošanas un vadības biroja darbība.
- 11 Noteikumi par *Igretec* organizatorisko kārtību un darbību izriet no *code de la démocratie locale et de la décentralisation* (Vietējās demokrātijas un decentralizācijas kodekss), kā arī tās statūtiem. Tāpēc tās dalībnieku sastāvā ir tikai un vienīgi publisko tiesību juridiskās personas. Pamatlietu faktu rašanās laikā *Igretec* dalībnieku sastāvā bija vairāk nekā 70 pašvaldības, tostarp Farsjēnas pašvaldība, un vairāk nekā 50 citas valsts iestādes. Konkrēti *Igretec* pamatkapitālā, kas ir sadalīts piecu kategoriju kapitāldaļās, pašvaldībām piederošo A kapitāldaļu skaits bija 5 054 351, savukārt “citiem dalībniekiem, kas ir publisko tiesību subjekti” piederošo C kapitāldaļu skaits bija 17 126.
- 12 Par *Igretec* darbību ir jāteic, ka pašvaldībām šajā uzņēmumā vienmēr ir balsu vairākums un tās arī vada dažādo vadības institūciju darbu, savukārt *Igretec* institūciju lēmumi tiek pieņemti tad, ja par tiem nobalsots ne tikai ar klātesošo vai pārstāvēto pārvaldnieku balsu vairākumu, bet arī ar tās dalībnieku sastāvā esošo pašvaldību pārvaldnieku balsu vairākumu.
- 13 2015. gada 29. oktobrī *SLSP Sambre & Biesme* nolēma iegādāties vienu C kategorijas *Igretec* kapitāldaļu, lai varētu izmantot tās pakalpojumus kā dalībniece.
- 14 2016. gada 23. martā Farsjēnas pašvaldība ar *Igretec* noslēdza projekta vadības un juridiskā atbalsta līgumu, kā arī līgumu par projekta īstenojamību arhitektoniskajā, ilgtspējīguma, speciālās tehnikas, ceļubūves, vides un pilsētplānošanas aspektu ziņā. Savu uzdevumu izpildes gaitā *Igretec* piedāvāja trīs *SLSP Sambre & Biesme* projektā paredzēto labiekārtošanas darbu variantus un ierosināja noslēgt līgumu par kopīgu iepirkumu starp *SLSP Sambre & Biesme* un Farsjēnas pašvaldību.
- 15 2017. gada 19. janvārī *SLSP Sambre & Biesme* valde apstiprināja, pirmkārt, ar Farsjēnas pašvaldību noslēdzamā pamatlīguma par kopīgiem iepirkumiem projektu un, otrkārt, īpašās specifikācijas attiecībā uz ekspertīzes biroja norīkošanu inventarizācijas darbu veikšanai un pārvaldības programmas īstenošanai azbesta problemātikas jautājumā. Šis *Igretec* sagatavotās specifikācijas ir aprakstītas kā pirmais posms ekokvartāla projekta īstenošanai Farsjēnā.
- 16 2017. gada 26. janvārī Farsjēnas pašvaldības padome nolēma apstiprināt šo pamatlīgumu ar *SLSP Sambre & Biesme*.
- 17 Minētā pamatlīguma 1. punktā “Priekšmets” ir tostarp noteikts, ka Farsjēnas pašvaldība un *SLSP Sambre & Biesme* šajā pašā pamatlīgumā nosaka savas attiecīgās tiesības un pienākumus Farsjēnas ekokvartāla izveides darbu plānošanā un īstenošanā un ka tās nolemj veikt pakalpojumu, būvdarbu un to vadības kopīgu publisko iepirkumu.
- 18 Šajā ziņā tās ieceļ Farsjēnas pašvaldību par līgumslēdzēju iestādi, kas darbojas to vārdā un viena pati pieņem visus lēmumus par iepirkuma procedūru un līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, ar nosacījumu, ka pirms katra saskaņā ar pamatlīgumu pieņemamā lēmuma atbilstoši pamatlēmuma 2. punktam puses vienojas vadības komitejā, kuras sastāvā darbojas katras no tām pārstāvji.

- 19 Minētā pamatlīguma 5. punktā “Projekta vadības atbalsta izvēle pakalpojumu, būvdarbu un būvdarbu vadības līgumu izpildei un pilsētas labiekārtošanas projekta īstenošanai” ir noteikts, ka “puses vienojas, ka Farsjēnas pašvaldība ar [Igretec] [...] noslēdz vienošanos par projekta vadības atbalsta, juridisko un ar vidi saistīto pakalpojumu sniegšanu *in house* attiecību ietvaros, kas vieno katru no pusēm ar minēto starppašvaldību sabiedrību”.
- 20 2017. gada 9. februārī *SLSP Sambre & Biesme* valde nolēma, pirmkārt, apstiprināt pamatlīguma noslēgšanu kopīgiem iepirkumiem ar Farsjēnas pašvaldību un, otrkārt, nerīkot publisko iepirkumu azbesta inventarizācijas pakalpojumu jomā – kuram tā iepriekš bija apstiprinājusi īpašās specifikācijas –, ņemot vērā *in house* attiecības starp *SLSP Sambre & Biesme* un *Igretec*.
- 21 Ar 2017. gada 25. februāra lēmumu *SWL* kā pārraudzības iestāde atcēla šos abus *SLSP Sambre & Biesme* valdes lēmumus, pamatojoties uz to, ka starp *SLSP Sambre & Biesme* un *Igretec* nav izpildīts nosacījums par *in house* attiecību esību.
- 22 2017. gada 28. aprīlī *SLSP Sambre & Biesme* (lietā C-383/21) un tā paša gada 2. maijā Farsjēnas pašvaldība (lietā C-384/21) katra cēla prasību par šā *SWL* lēmuma atcelšanu *Conseil d'État* (Valsts padome, Beļģija). Tās apgalvo, ka šāda izņēmuma nosacījumi, kas paredzēti Direktīvas 2014/24 12. panta 3. punktā, šajos apstākļos esot izpildīti un tāpēc esot iespējams publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesības piešķirt tieši. Turklāt Farsjēnas pašvaldība (lietā C-384/21) uzskata, ka līguma slēgšanas tiesības piešķirt, nerīkojot konkursu, ir iespējams arī saskaņā ar šīs direktīvas 12. panta 4. punktu tāpēc, ka pastāv līgumslēdzēju iestāžu sadarbība šīs tiesību normas izpratnē.
- 23 Tā kā pamatlietu faktisko apstākļu iestāšanās laikā minēto direktīvu transponējošais likums vēl nebija stājies spēkā, lai arī Direktīvas 2014/24 90. pantā noteiktais šādas transponēšanas termiņš jau bija beidzies, iesniedzējtiesa vispirms vaicā, vai – ņemot vērā 2019. gada 3. oktobra spriedumu *Irgita* (C-285/18, EU:C:2019:829) – tai izskatāmās lietas ir jāizspriež saskaņā ar šīs direktīvas 12. panta 3. un 4. punktu, ievērojot, ka starp pamatlietu pusēm ir strīds konkrēti par to, vai ar šīm normām ir tikai domāts paredzēt dalībvalstīm iespēju izslēgt no minētās direktīvas piemērošanas jomas starp publiskajam sektoram piederīgiem subjektiem veiktu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu.
- 24 Turpinot – jautājumā par to, kādiem nosacījumiem ir jābūt izpildītiem, lai līgumslēdzēja iestāde, kas kopīgi ar citām līgumslēdzējām iestādēm īsteno kontroli pār attiecīgo juridisko personu, varētu veikt līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu *in house*, iesniedzējtiesa vaicā par to, kādā veidā šai līgumslēdzējai iestādei ir jādarbojas kontrolētā subjekta struktūrās un faktiski jāpiedalās kontrolē pār to, konkrēti saskaņā ar šīs pašas direktīvas 12. panta 3. punkta otrās daļas i) apakšpunktā noteikto prasību. Šajā ziņā iesniedzējtiesa norāda, ka C kategorijas dalībnieki, kuru vidū ir *SLSP Sambre & Biesme*, pārstāvēja izteiktu mazākumu, tāpēc tie nevarēja faktiski piedalīties kontrolē pār *Igretec*.
- 25 Turklāt, norādīdama uz pašvaldību kā A kategorijas dalībnieku pārsvaru lēmējstruktūrās, šī iesniedzējtiesa paskaidro, ka C kategorijas dalībnieku atrašanās ļoti izteiktā mazākumā liedza tiem iespēju *de facto* tikt pārstāvētiem ar kādu valdes locekli *Igretec* valdē, savukārt *Igretec* statūtos – redakcijā, kas bija piemērojama pamatlietās, – nekādi netika nodrošināta šo dalībnieku pārstāvībai iecelta valdes locekļa klātbūtne. Iesniedzējtiesa, konstatējusi, ka šiem dalībniekiem “Plānošanas un vadības biroja komitejā” faktiski nebija neviena pārstāvja, no šā apstākļa secināja, ka C kategorijas dalībnieki nekādi nepiedalījās kopīgas kontroles īstenošanā pār *Igretec*.

- 26 Tomēr iesniedzējtiesa norāda, ka – atbilstoši prasītāju pamatlietās apgalvotajam – *Igretec* valdē darbojās Farsjēnas pašvaldības padomnieks, kurš vienlaikus bija arī *SLSP Sambre & Biesme* valdes loceklis, jo Farsjēnas pašvaldība bija dalībniece gan sabiedrībā *Igretec*, gan sabiedrībā *SLSP Sambre & Biesme*.
- 27 Taču iesniedzējtiesa precizē, ka nav pierādīts, ka šāds apstāklis būtu paredzēts un garantēts likumā. Turklāt šī persona *Igretec* valdē darbojās kā Farsjēnas pašvaldības padomnieks un nav uzskatāms, ka tā šajā kapacitātē pārstāvētu arī *SLSP Sambre & Biesme* intereses.
- 28 Tomēr, ņemot vērā to, ko novērtējumu *in concreto*, uz kuru prasītājas pamatlietās atsauca iesniedzējtiesā, lai noskaidrotu, vai līgumslēdzēja iestāde pār attiecīgo izraudzīto pretendentu īsteno kontroli, kas līdzīga tai, kuru tā īsteno pār savām struktūrvienībām, iesniedzējtiesa vaicā, vai tāda situācija kā šā sprieduma 26. un 27. punktā izklāstītā ļauj secināt – kā apgalvo prasītājas pamatlietās –, ka *SLSP Sambre & Biesme* piedalījās *Igretec* lēmējstruktūrās un tādējādi pār šo starppašvaldību sabiedrību kopīgi ar citām līgumslēdzējām iestādēm īstenoja šādu kontroli ar Farsjēnas pašvaldības starpniecību.
- 29 Iesniedzējtiesa paskaidro, pirmkārt, ka, lai arī prasītājas pamatlietās apgalvo, ka Farsjēnas pašvaldība ir dalībniece gan sabiedrībā *SLSP Sambre & Biesme*, gan sabiedrībā *Igretec* un tā pār abiem šiem subjektiem īsteno kontroli, kas līdzīga tai, kuru tā īsteno pār savām struktūrvienībām, tās tomēr nevēlas atsaukties uz tiešas publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas iespēju starp diviem subjektiem, ko kontrolē viena līgumslēdzēja iestāde. Otrkārt, iesniedzējtiesai ir šaubas par to, vai nosacījumi šādu līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas izslēgšanai no publisko iepirkumu reglamentējošo Savienības tiesību normu piemērošanas ir katrā ziņā ir izpildīti, jo Farsjēnas pašvaldība savu kontroli īsteno kopīgi ar citām līgumslēdzējām iestādēm.
- 30 Visbeidzot, iesniedzējtiesa prāto arī par iespēju piešķirt publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesības, nerīkojot konkursu, saskaņā Direktīvas 2014/24 12. panta 4. punktu, jo Farsjēnas pašvaldība pakārtoti atsauca uz līgumslēdzēju sadarbību starp iestādēm šīs tiesību normas izpratnē.
- 31 Šajā ziņā iesniedzējtiesai ir šaubas par to, vai tādi apstākļi kā pamatlietā esošie ir apzīmējami ar šajā tiesību normā minēto jēdzienu “sadarbība” tāpēc vien, ka sabiedrībai *Igretec* uzticētie projekta vadības atbalsta, juridisko un ar vidi saistīto pakalpojumu sniegšanas uzdevumi tiek veikti sadarbībā starp *SLSP Sambre & Biesme* un Farsjēnas pašvaldību, lai īstenotu kopīgu projektu ekokvartāla izveidei Farsjēnā, gan tāpēc, ka šo pašvaldību ar *Igretec* katrā ziņā vieno *in house* attiecības, gan tāpēc, ka minētā pašvaldība un *SLSP Sambre & Biesme* ir dalībnieces sabiedrībā attiecībā uz *Igretec* darbības veidu nozarē, kas tieši attiecas uz uzdevumiem, kurus tās vēlas tai uzticēt.
- 32 Šādos apstākļos *Conseil d'État* (Valsts padome) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

Lietā C-383/21:

“1) Vai [Direktīvas 2014/24] 12. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir tieša iedarbība?

- 2) Ja atbilde uz šo pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai iepriekš minētais [Direktīvas 2014/24] 12. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nosacījums par to, ka līgumslēdzējai iestādei – šajā gadījumā sabiedriskā pakalpojuma mājokļu sabiedrībai – ir jābūt pārstāvētai kontrolētās juridiskās personas – šajā gadījumā starppašvaldību kooperatīvās sabiedrības – lēmējstruktūrās, ir izpildīts tikai tāpēc vien, ka persona, kas darbojas šīs starppašvaldību kooperatīvās sabiedrības valdē kā citas iesaistītās līgumslēdzējas iestādes – šajā gadījumā pašvaldības – padomnieks, vienīgi faktiski apstākļu dēļ un, juridiski negarantējot pārstāvību, var būt arī valdes loceklis sabiedriskā pakalpojuma mājokļu sabiedrībā, kamēr attiecīgā pašvaldība ir (ne vienīgais) biedrs gan kontrolētajā sabiedrībā (starppašvaldību kooperatīvajā sabiedrībā), gan sabiedriskā pakalpojuma mājokļu sabiedrībā?
- 3) Ja atbilde uz pirmo uzdoto jautājumu ir noliedzīga, vai ir jāuzskata, ka līgumslēdzēja iestāde – šajā gadījumā sabiedriskā pakalpojuma mājokļu sabiedrība – “piedalās” kontrolētās juridiskās personas – šajā gadījumā starppašvaldību kooperatīvās sabiedrības – lēmējstruktūrās tikai tāpēc vien, ka persona, kas darbojas šīs starppašvaldību kooperatīvās sabiedrības valdē kā citas iesaistītās līgumslēdzējas iestādes – šajā gadījumā pašvaldības – padomnieks, vienīgi faktiski apstākļu dēļ un, juridiski negarantējot pārstāvību, var būt arī valdes loceklis sabiedriskā pakalpojuma mājokļu sabiedrībā, kamēr attiecīgā pašvaldība ir (ne vienīgais) biedrs gan kontrolētajā sabiedrībā (starppašvaldību kooperatīvajā sabiedrībā), gan sabiedriskā pakalpojuma mājokļu sabiedrībā?”

Lietā C-384/21:

- “1) Vai [Direktīvas 2014/24] 12. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir tieša iedarbība?
- 2) Ja atbilde uz šo pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai iepriekš minētais [Direktīvas 2014/24] 12. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nosacījums par to, ka līgumslēdzējai iestādei – šajā gadījumā sabiedriskā pakalpojuma mājokļu sabiedrībai – ir jābūt pārstāvētai kontrolētās juridiskās personas – šajā gadījumā starppašvaldību kooperatīvās sabiedrības – lēmējstruktūrās, ir izpildīts tikai tāpēc vien, ka persona, kas darbojas šīs starppašvaldību kooperatīvās sabiedrības valdē kā citas iesaistītās līgumslēdzējas iestādes – šajā gadījumā pašvaldības – padomnieks, vienīgi faktiski apstākļu dēļ un, juridiski negarantējot pārstāvību, var būt arī valdes loceklis sabiedriskā pakalpojuma mājokļu sabiedrībā, kamēr attiecīgā pašvaldība ir (ne vienīgais) biedrs gan kontrolētajā sabiedrībā (starppašvaldību kooperatīvajā sabiedrībā), gan sabiedriskā pakalpojuma mājokļu sabiedrībā?
- 3) Ja atbilde uz pirmo uzdoto jautājumu ir noliedzīga, vai ir jāuzskata, ka līgumslēdzēja iestāde – šajā gadījumā sabiedriskā pakalpojuma mājokļu sabiedrība – “piedalās” kontrolētās juridiskās personas – šajā gadījumā starppašvaldību kooperatīvās sabiedrības – lēmējstruktūrās tikai tāpēc vien, ka persona, kas darbojas šīs starppašvaldību kooperatīvās sabiedrības valdē kā citas iesaistītās līgumslēdzējas iestādes – šajā gadījumā pašvaldības – padomnieks, vienīgi faktiski apstākļu dēļ un, juridiski negarantējot pārstāvību, var būt arī valdes loceklis sabiedriskā pakalpojuma mājokļu sabiedrībā, kamēr attiecīgā pašvaldība ir (ne vienīgais) biedrs gan kontrolētajā sabiedrībā (starppašvaldību kooperatīvajā sabiedrībā), gan sabiedriskā pakalpojuma mājokļu sabiedrībā?
- 4) Vai [Direktīvas 2014/24] 12. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir tieša iedarbība?

- 5) Ja atbilde uz [ceturto] jautājumu ir apstiprinoša, vai iepriekš minētās Direktīvas 2014/24/ES 12. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ļauj, iepriekš nerīkojot iepirkuma procedūru, uzticēt projekta vadības atbalsta, juridisko un ar vidi saistīto pakalpojumu sniegšanas uzdevumus līgumslēdzējai iestādei – šajā gadījumā starppašvaldību kooperatīvajai sabiedrībai –, ja šajos uzdevumos sadarbojas divas citas līgumslēdzējas iestādes – šajā gadījumā kāda pašvaldība un kāda sabiedriskā pakalpojuma mājokļu sabiedrība – un ja netiek apstrīdēts, ka šī pašvaldība īsteno “kopīgu *in house*” kontroli pār starppašvaldību kooperatīvo sabiedrību, un ja šī pašvaldība un šī sabiedriskā pakalpojuma mājokļu sabiedrība piedalās starppašvaldību kooperatīvajā sabiedrībā tās darbības veida “Plānošanas un vadības biroja un centralizētā iepirkuma” nozarē, kas tieši attiecas uz uzdevumiem, kurus tās vēlas tai uzticēt, un šie uzdevumi atbilst darbībām, kuras tirgū veic plānošanas un vadības biroji, kas ir specializējušies projektu sagatavošanā, izpildē un īstenošanā?”
- 33 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 27. augusta lēmumu lietas C-383/21 un C-384/21 tika apvienotas rakstveida un mutvārdu procesam, kā arī sprieduma taisīšanai.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu lietā C-383/21, kā arī par pirmo un ceturto jautājumu lietā C-384/21

- 34 Ar pirmo jautājumu lietā C-383/21, kā arī ar pirmo un ceturto jautājumu lietā C-384/21 iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2014/24 12. panta 3. un 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesvedībās starp publisko tiesību juridiskām personām par publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību tiešo piešķiršanu tiem ir tieša iedarbība situācijā, kad attiecīgā dalībvalsts šo direktīvu nav noteiktajos termiņos transponējusi valsts tiesību sistēmā.
- 35 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka visos gadījumos, kad direktīvas tiesību normas saturiski ir bez nosacījumiem un pietiekami precīzas, uz tām iespējams atsaukties valsts tiesās pret attiecīgo dalībvalsti, ja tā vai nu nav transponējusi direktīvu noteiktajos termiņos valsts tiesībās, vai arī ir to transponējusi nepareizi (spriedums, 2021. gada 14. janvāris, *RTS infra un Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel*, C-387/19, EU:C:2021:13, 44. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 36 Saskaņā ar LESD 288. panta trešo daļu direktīvu saistošais raksturs, kas ir pamatā iespējai uz tām atsaukties, pastāv tikai attiecībā uz “dalībvalstīm, kurām tās adresētas”. No tā saskaņā ar pastāvīgo judikatūru izriet, ka direktīva pati par sevi nevar radīt pienākumus privātpersonai un tātad uz to nevar atsaukties, vēršoties pret šādu personu valsts tiesā (spriedums, 2013. gada 12. decembris, *Portgás*, C-425/12, EU:C:2013:829, 22. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 37 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka gadījumā, ja privātpersonas var atsaukties uz šādu direktīvu nevis pret privātpersonu, bet pret valsti, tās var to darīt neatkarīgi no tā, kādā statusā valsts rīkojas. Proti, ir jānovērš iespēja dalībvalstij gūt labumu no Savienības tiesību neievērošanas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 7. jūlijs, *Ambisig*, C-46/15, EU:C:2016:530, 21. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 38 Tādējādi uz beznosacījumu un pietiekami precīzām direktīvas normām privātpersonas var atsaukties ne tikai attiecībā pret dalībvalsti un visiem tās pārvaldes orgāniem, bet arī attiecībā pret struktūrām vai vienībām – pat ja tās ir privāto tiesību subjekti –, kuras ir pakļautas valsts iestādes varai vai kontrolei vai kurām dalībvalsts ir uzdevusi veikt uzdevumu sabiedrības interesēs

- un kurām tālab ir piešķirtas īpašas pilnvaras salīdzinājumā ar tām, kas izriet no noteikumiem, kuri ir piemērojami attiecībās starp privātpersonām (spriedums, 2020. gada 30. aprīlis, *Blue Air – Airline Management Solutions*, C-584/18, EU:C:2020:324, 72. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 39 Tāpēc, ņemot vērā, ka dalībvalsts pienākums veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai sasniegtu direktīvā noteikto rezultātu, ir saistošs pienākums, kas ir uzlikts ar LESD 288. panta trešo daļu, kā arī ar pašu šo direktīvu un tas ir jāpilda visiem iepriekšējā punktā minētajiem subjektiem, tiesvedības starp šiem subjektiem ir tiesvedības starp pusēm, kurām ir jāveic attiecīgās direktīvas piemērošana un attiecībā pret kuriem līdz ar to var atsaukties uz šīs direktīvas beznosacījumu un pietiekami konkrētajām normām. No tā izriet, ka uz šīm minētās direktīvas normām var atsaukties šādās tiesvedībās vai nu tālab, lai minētie subjekti panāktu tajās noteikto pienākumu izpildi, vai aizstāvētu sev šajās normās piešķirtās tiesības (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 12. decembris, *Portgás*, C-425/12, EU:C:2013:829, 34., 35. un 38. punkts).
- 40 Šajā gadījumā no lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu ir redzams, ka pamatlietu puses ir publisko tiesību juridiskas personas, kurām ir jāievēro Direktīva 2014/24. No tā izriet, ka – situācijā, kad šī direktīva nav tikusi noteiktajos termiņos transponēta valsts tiesību sistēmā, – šajās tiesvedībās tādas līgumslēdzēja iestādes kā *SLSP Sambre & Biesme* un Farsjēnas pašvaldība drīkst atsaukties uz minētās direktīvas normām, ja vien šīs normas ir beznosacījumu un pietiekami konkrētas.
- 41 Šajā ziņā Tiesa ir precizējusi, ka Savienības tiesību norma ir, pirmkārt, beznosacījumu, ja tajā ir noteikts pienākums, kas nav nedz saistīts ar kādu nosacījumu, nedz arī tā izpildes vai seku ziņā pakārtots kādam Eiropas Savienības iestāžu vai dalībvalstu aktam, un, otrkārt, ir pietiekami precīza, lai uz to varētu atsaukties privātpersona un tiesa to piemērotu, ja tajā nepārprotami ir noteikts pienākums (spriedums, 2021. gada 14. janvāris, *RTS infra un Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel*, C-387/19, EU:C:2021:13, 46. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra). Tā tas ir Direktīvas 2014/24 12. panta 3. un 4. punkta gadījumā.
- 42 Proti, attiecībā, pirmām kārtām, uz šo normu beznosacījumu raksturu, vispirms jānorāda – kā izklāstīts šā sprieduma 23. punktā –, ka iesniedzējtiesa, ņemot vērā 2019. gada 3. oktobra spriedumu *Irgita* (C-285/18, EU:C:2019:829), vaicā par šo tiesību normu tvērumu, ievērojot, ka starp pamatlietu pusēm ir strīds konkrēti par to, vai ar šīm normām ir tikai domāts paredzēt dalībvalstīm iespēju no minētās direktīvas piemērošanas jomas izslēgt starp publiskajam sektoram piederīgiem subjektiem veiktu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu. Proti, attiecīgajā gadījumā līgumslēdzēja iestādes nevar atsaukties uz šādu izslēgšanu tāpēc, ka minētās direktīvas netransponēšanas dēļ dalībvalsts šo iespēju nav izmantojusi.
- 43 Šajā ziņā jānorāda, ka Direktīvas 2014/24 12. pants – atbilstoši to ietverošās iedaļas virsrakstam – būtībā noteic, ka no šīs direktīvas piemērošanas jomas ir izslēgti publiskie līgumi starp publiskā sektora subjektiem, kas atbilst tajā noteiktajiem kritērijiem, kuri līgumslēdzējai iestādei tāpat ir jāievēro, kad tā vēlas kāda publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesības piešķirt tieši. Konkrēti minētā 12. panta 3. un 4. punkts attiecas, pirmkārt, uz publiskā iepirkuma līgumiem, kuru slēgšanas tiesības līgumslēdzēja iestāde piešķir juridiskai personai, par kuru tā kopīgi ar citām līgumslēdzējām iestādēm īsteno kontroli, kas līdzīga tai, kuru tās īsteno pār savām struktūrvienībām, un, otrkārt, publiskā iepirkuma līgumiem, kas noslēgti tikai starp līgumslēdzējām iestādēm ar nolūku izveidot vai īstenot sadarbību starp tām, lai nodrošinātu, ka sabiedriskie pakalpojumi, kas tām jānodrošina, tiktu sniegti, īstenojot šo iestāžu kopīgos mērķus.

- 44 Tādējādi Direktīvas 2014/24 12. pantā ir kodificēta un precizēta Tiesas izstrādātā judikatūra [līgumu slēgšanas tiesību] tiesās piešķiršanas jomā, kas apliecina, ka Savienības likumdevējs ir vēlējis, lai šis tiesās piešķiršanas tiesiskais regulējums tiktu saistīts ar šo direktīvu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 8. maijs, *Rhenus Veniro*, C-253/18, EU:C:2019:386, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 45 Šādi – kā atzinusi Tiesa – ar minētās direktīvas 12. pantu līdz ar to dalībvalstīm netiek atņemta brīvība piešķirt priekšrocības kādam pakalpojumu sniegšanas, būvdarbu veikšanas vai piegādes veikšanas veidam salīdzinājumā ar citiem veidiem. Proti, šī brīvība izpaužas izvēlē, kas tiek veikta posmā pirms iepirkuma un kas tādējādi nevar ietilpt Direktīvas 2014/24 piemērošanas jomā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 3. oktobris, *Irgita*, C-285/18, EU:C:2019:829, 44. punkts; rīkojumus, 2020. gada 6. februāris, *Pia Opera Croce Verde Padova*, C-11/19, EU:C:2020:88, 41. un 47. punkts, kā arī 2020. gada 6. februāris, *Rieco*, no C-89/19 līdz C-91/19, EU:C:2020:87, 33., 39. un 40. punkts).
- 46 Turklāt Direktīvas 2014/24 5. apsvēruma un 31. apsvēruma otrā daļa atspoguļo Savienības likumdevēja vēlmi atzīt dalībvalstīm iespēju brīvi izvēlēties to pakalpojumu sniegšanas veidu, ar kuru līgumslēdzēja iestādes varēs apmierināt savas vajadzības (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 3. oktobris, *Irgita*, C-285/18, EU:C:2019:829, 45. punkts; rīkojumus, 2020. gada 6. februāris, *Pia Opera Croce Verde Padova*, C-11/19, EU:C:2020:88, 42. un 47. punkts, kā arī 2020. gada 6. februāris, *Rieco*, no C-89/19 līdz C-91/19, EU:C:2020:87, 34., 39. un 40. punkts).
- 47 Proti, pirmkārt, šīs direktīvas 5. apsvērumā ir teikts, ka nekas šajā direktīvā dalībvalstīm neuzliek par pienākumu slēgt līgumus par ārpakalpojumiem vai izmantot ārpakalpojumu sniedzējus saistībā ar tādu pakalpojumu sniegšanu, kurus tās vēlas sniegt pašas vai kurus tās vēlas organizēt, izmantojot citus līdzekļus, kas nav publiski līgumi minētās direktīvas nozīmē. Otrkārt, tās 31. apsvēruma otrajā daļā ir teikts, ka lai arī tas vien, ka abas vienošanās puses pašas ir publiskā sektora iestādes, pats par sevi neizslēdz iepirkuma noteikumu piemērošanu, publiskā iepirkuma noteikumu piemērošanai nevajadzētu kavēt publiskā sektora iestāžu rīcības brīvību veikt tām uzticētos sabiedrisko pakalpojumu uzdevumus, izmantojot savus resursus, kas ietver iespēju sadarboties ar citām publiskā sektora iestādēm.
- 48 Tādējādi Tiesa no tā secināja, ka, gluži tāpat kā Direktīvā 2014/24, dalībvalstīm netiek uzlikts pienākums prasīt līgumslēdzējam iestādēm izmantot publiskā iepirkuma procedūru – šī direktīva arī nevar tās piespiest slēgt šīs direktīvas 12. pantā paredzēto darījumu situācijā, kad ir izpildīti šajā pantā paredzētie nosacījumi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 3. oktobris, *Irgita*, C-285/18, EU:C:2019:829, 46. punkts; rīkojumus, 2020. gada 6. februāris, *Pia Opera Croce Verde Padova*, C-11/19, EU:C:2020:88, 43. un 47. punkts, kā arī 2020. gada 6. februāris, *Rieco*, no C-89/19 līdz C-91/19, EU:C:2020:87, 35., 39. un 40. punkts).
- 49 No iepriekš izklāstītā izriet, ka dalībvalstis patiešām drīkst savos tiesību aktos brīvi noteikt nosacījumus, ar kādiem publiskā sektora subjekti var izmantot tādus publiskos iepirkumus kā Direktīvas 2014/24 12. panta 3. un 4. punktā paredzētie. Tomēr tas nemaina apstākli, ka tad, kad saskaņā ar valsts tiesību aktiem līgumslēdzēja iestādes drīkst atsaukties uz kādu no šajās tiesību normām paredzētajiem izņēmumiem no šīs direktīvas piemērošanas jomas, publiskā iepirkuma līgumi, kas atbilst tur minētajiem nosacījumiem, var tikt slēgti tieši un tālab nav vajadzīgs, lai attiecīgā dalībvalsts būtu izmantojusi tam paredzēto iespēju. Līdz ar to, ņemot vērā, ka minētā panta normās attiecībā uz šīm līgumslēdzējām iestādēm ir noteiktas prasības, ar kādām var tikt

izslēgta to minētās direktīvas noteikumu piemērošana, kuru izpildei vai iedarbībai nav vajadzīgs neviens akts, šīs tiesību normas ir beznosacījumu tiesību normas šā sprieduma 41. punkta izpratnē.

- 50 Otrām kārtām, attiecībā uz minēto normu pietiekamo konkrētumu, pietiek vien norādīt – kā atgādināts šā sprieduma 44. punktā –, ka Direktīvas 2014/24 12. pantā ir kodificēta un precizēta Tiesas izstrādātā judikatūra [līgumu slēgšanas tiesību] tiešās piešķiršanas jomā, nepārprotamā tekstā konkrēti 3. un 4. punktā nosakot prasības, kurām ir jāatbilst šai līgumslēdzēju iestāžu [līgumu slēgšanas tiesību] tiešās piešķiršanas kārtībai tālab, lai – kā izriet no šīs direktīvas 31. apsvēruma – novērstu atšķirības, kas bija vērojamas šīs judikatūras interpretācijā.
- 51 Tātad jāsecina, ka minētās direktīvas 12. panta 3. un 4. punktam piemīt beznosacījumu raksturs un pietiekams konkrētums, kas vajadzīgi, lai šīm normām varētu būt tieša iedarbība tiesvedībās, kurās – tā kā tas ir pamatlietās – strīds ir starp publisko tiesību juridiskām personām.
- 52 Ievērojot iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmo jautājumu lietā C-383/21, kā arī uz pirmo un ceturto jautājumu lietā C-384/21 ir jāatbild, ka Direktīvas 2014/24 12. panta 3. un 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesvedībās starp publisko tiesību juridiskām personām par publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību tiešo piešķiršanu tiem ir tieša iedarbība situācijā, kad attiecīgā dalībvalsts šo direktīvu nav noteiktajos termiņos transponējusi valsts tiesību sistēmā.

Par otro jautājumu lietās C-383/21 un C-384/21

- 53 Ar otro jautājumu lietās C-383/21 un C-384/21 iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2014/24 12. panta 3. punkta otrās daļas i) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai varētu konstatēt, ka līgumslēdzēja iestāde kopīgi ar citām līgumslēdzējām iestādēm pār līguma slēgšanai izraudzīto juridisko personu īsteno kontroli, kas līdzīga tai, kuru tās īsteno pār savām struktūrvienībām, šajā tiesību normā paredzētā prasība, ka līgumslēdzējai iestādei jābūt pārstāvētai kontrolētās juridiskās personas lēmējstruktūrās, ir izpildīta ar to vien, ka šīs juridiskās personas valdē darbojas kādas citas līgumslēdzējas iestādes pārstāvis, kurš darbojas arī šīs pirmās līgumslēdzējas iestādes valdes sastāvā.
- 54 Pastāvīgās judikatūras atziņa ir tāda, ka, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un šo normu ietverošā tiesiskā regulējuma mērķi. Viens no Savienības tiesību normas interpretācijā vērā ņemamajiem apstākļiem var būt arī tās rašanās vēsture (spriedums, 2022. gada 9. jūnijs, *IMPERIAL TOBACCO BULGARIA*, C-55/21, EU:C:2022:459, 44. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 55 Pirmām kārtām, attiecībā uz Direktīvas 2014/24 12. panta 3. punkta otrās daļas i) apakšpunkta formulējumu jānorāda, ka šī tiesību norma attiecas uz vienu no kritērijiem, kas ir jāizpilda tālab, lai saskaņā ar šīs direktīvas 12. panta 3. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu varētu konstatēt, ka līgumslēdzēja iestāde kopīgi ar citām līgumslēdzējām iestādēm pār attiecīgo juridisko personu īsteno kontroli, kas līdzīga tai, kuru tās īsteno pār savām struktūrvienībām.
- 56 Minētās direktīvas 12. panta 3. punkta otrās daļas i) apakšpunktā ir noteikts, ka kontrolētās juridiskās personas lēmējstruktūru sastāvā ir jābūt visu iesaistīto līgumslēdzēju iestāžu pārstāvjiem un atsevišķi pārstāvji drīkst pārstāvēt vairākas vai visas iesaistītās līgumslēdzējas iestādes.

- 57 Tādējādi no šīs tiesību normas formulējuma izriet, ka šajā normā tiek prasīts, lai līgumslēdzējai iestādei, kura kopīgi īsteno kontroli pār kādu juridisko personu, būtu kāds loceklis, kas šo līgumslēdzēju iestādi pārstāvētu šīs juridiskās personas lēmējstruktūrās, un šis loceklis vajadzības gadījumā drīkst pārstāvēt arī citas līgumslēdzējas iestādes.
- 58 Otrām kārtām, šo interpretāciju apstiprina arī minētās normas konteksts.
- 59 Proti, pirmkārt, jānorāda, ka Direktīvas 2014/24 12. panta 1. punkts – kas attiecas uz gadījumu, kad pār juridisko personu, kurai ir piešķirtas publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesības, viena vienīga līgumslēdzēja iestāde īsteno kontroli, kas līdzīga tai, kuru tā īsteno pār savām struktūrvienībām, – otrajā daļā noteic, ka šādu kontroli var īstenot arī cita juridiska persona, kuru pašu tādā pašā veidā kontrolē līgumslēdzēja iestāde.
- 60 Turklāt šā 12. panta 2. punkts tostarp noteic, ka šā panta 1. punkts ir piemērojams arī gadījumā, kad kontrolētā juridiskā persona, kas pati ir līgumslēdzēja iestāde, piešķir līguma slēgšanas tiesības savai kontrolējošajai līgumslēdzējai iestādei vai citai juridiskai personai, kuru kontrolē tā pati līgumslēdzēja iestāde.
- 61 Savukārt šīs direktīvas 12. panta 3. punkts noteic, ka līgumslēdzēja iestāde, kas pār juridisko personu neīsteno kontroli šā 12. panta 1. punkta nozīmē, tomēr var piešķirt šai juridiskajai personai tiesības slēgt publisku līgumu, nepiemērojot šo direktīvu, ja šī līgumslēdzēja iestāde pār attiecīgo juridisko personu īsteno kontroli kopīgi ar citām līgumslēdzējām iestādēm. Tomēr jāuzsver, ka minētajā normā – atšķirībā no šā panta 1. un 2. punkta – nav paredzēts, ka nosacījumi par līgumslēdzējas iestādes kontroli pār izraudzīto juridisko personu varēti tikt izpildīti netieši.
- 62 Proti, Direktīvas 2014/24 12. panta 3. punkta otrās daļas i) apakšpunktā noteiktā pārstāvības prasība nozīmē, ka līgumslēdzējas iestādes dalībai tās juridiskās personas lēmējstruktūrās, kuru tā kontrolē kopīgi ar citām līgumslēdzējām iestādēm, tiktu īstenota ar pašas šīs līgumslēdzējas iestādes pārstāvja starpniecību. Tātad šo prasību nevar izpildīt, ja šo struktūru loceklis tajās darbojas tikai kā kādas citas līgumslēdzējas iestādes pārstāvis.
- 63 Otrkārt, šīs direktīvas 12. panta 3. punkta otrās daļas ii) apakšpunktā kā viens no nosacījumiem, kas ir jāizpilda, lai varētu konstatēt, ka līgumslēdzējas iestādes pār juridisku personu kopīgi īsteno kontroli 12. panta 3. punkta pirmās daļas a) apakšpunkta izpratnē, ir noteikta prasība, ka minētajām līgumslēdzējām iestādēm ir jāspēj kopīgi īstenot izšķirošu ietekmi attiecībā uz kontrolētās juridiskās personas stratēģiskajiem mērķiem un svarīgiem lēmumiem, kurus tā varētu pieņemt.
- 64 Tāpēc, ņemot vērā Direktīvas 2014/24 12. panta 3. punkta otrās daļas ii) apakšpunktā noteiktā nosacījuma – kurš attiecas uz šo mērķu un šo lēmumu satura noteikšanu – tvērumu, šīs direktīvas 12. panta 3. punkta otrās daļas i) apakšpunktā rodamais kritērijs ir jāsaprot kā tāds, ar kuru paredzēts noteikt atšķirīgu prasību attiecībā uz formālajiem nosacījumiem šo līgumslēdzēju iestāžu dalībai attiecīgās juridiskās personas lēmējstruktūrās.
- 65 Šos konstatējumus apstiprina minētās direktīvas 12. panta 3. punkta otrās daļas rašanās vēsture.
- 66 Kā izriet no šīs pašas direktīvas 31. apsvēruma, Savienības likumdevējs – lai gan tas ir norādījis uz to, ka pastāv būtiska juridiskā nenoteiktība attiecībā uz to, cik lielā mērā publiskā iepirkuma noteikumiem būtu jāattiecas uz līgumiem, kas noslēgti starp publiskā sektora subjektiem, un līdz

ar to arī uz vajadzību sniegt precizējumus šajā ziņā, – uzskatīja, ka šādu precizējumu pamatā vajadzētu būt principiem, kas noteikti attiecīgajā Tiesas judikatūrā, un tādējādi nav vēlējies apšaubīt šo judikatūru (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 28. maijs, *Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung*, C-796/18, EU:C:2020:395, 66. punkts).

- 67 Šajā ziņā no minētās judikatūras izriet: tas, vai līgumslēdzēja iestāde pār attiecīgo juridisko personu īsteno kontroli, kas līdzīga tai, kuru tā īsteno pār savām struktūrvienībām, ir izvērtējams, ņemot vērā visu piemērojamo tiesību normu un nozīmīgo apstākļu kopumu. Tāpēc vērā ņemamie faktori attiecas ne tikai uz faktiskajiem apstākļiem, bet gan ietver arī piemērojamās tiesību aktus, kā arī konkrēti šīs juridiskās personas statūtos paredzētos kontroles mehānismus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 10. septembris, *Sea*, C-573/07, EU:C:2009:532, 65. un 66. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 68 Precizējot Tiesas judikatūru par nosacījumiem, ar kādiem uz līgumiem, kas noslēgti starp publiskā sektora subjektiem, neattiecas publiskā iepirkuma noteikumi, Savienības likumdevējs ir vēlējies stiprināt ar šo pārstāvības nosacījumu saistīto prasību.
- 69 Proti, jānorāda, ka pirms Direktīvas 2014/24 pieņemšanas apstāklis, ka attiecīgās juridiskās personas lēmējstruktūru sastāvā darbojas pār šo juridisko personu kopīgu kontroli īstenojošo līgumslēdzēju iestāžu pārstāvji, bija viens no faktoriem, kas tika ņemts vērā, lai konstatētu, vai attiecīgā līgumslēdzēja iestāde spēj īstenot izšķirošu ietekmi gan attiecībā uz šīs personas stratēģiskajiem mērķiem, gan arī uz tās svarīgajiem lēmumiem (skat. it īpaši spriedumus, 2008. gada 13. novembris, *Coditel Brabant*, C-324/07, EU:C:2008:621, 28., 29., 33. un 34. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra, un 2009. gada 10. septembris, *Sea*, C-573/07, EU:C:2009:532, 65., 66. un 86. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 70 Taču, paredzot dažādās tiesību normās nosacījumus attiecībā uz kopīgu kontroli pār izraudzīto juridisko personu īstenojošo līgumslēdzēju iestāžu pārstāvību, proti, šīs direktīvas 12. panta 3. punkta otrās daļas i) un ii) apakšpunktā, Savienības likumdevējs no tiem ir vēlējies radīt prasību, kas ir autonoma attiecībā pret prasību par iespēju īstenot šādu izšķirošu ietekmi.
- 71 Trešām kārtām, apstiprinājums tādai interpretācijai – saskaņā ar kuru šī tiesību norma prasa, lai šādu kopīgu kontroli īstenojošās līgumslēdzējas iestādes dalība kontrolētās juridiskās personas lēmējstruktūrās tiktu īstenota ar tāda locekļa starpniecību, kurš rikojas kā pašas šīs līgumslēdzējas iestādes pārstāvis un kurš vajadzības gadījumā drīkst pārstāvēt arī citas līgumslēdzējas iestādes, – ir rodams minētās direktīvas 12. panta 3. punkta noteikumu mērķī.
- 72 Proti, kā atgādināts šā sprieduma 46. un 48. punktā, no Direktīvas 2014/24 piemērošanas jomas publiskie iepirkumi, kas atbilst kritērijiem, kas noteikti tostarp tās 12. panta 3. punktā, tiek izslēgti tāpēc, ka dalībvalstīm – kā redzams šīs direktīvas 5. apsvērumā un 31. apsvēruma otrajā daļā – ir atzīta iespēja brīvi paredzēt, ka publiskā sektora iestādes dažus pakalpojumus drīkst sniegt pašas un drīkst veikt tām uzticētos sabiedrisko pakalpojumu uzdevumus, izmantojot savus resursus.
- 73 Taču nevar uzskatīt, ka līgumslēdzēja iestāde izmanto savus resursus un rikojas pati, ja tā nespēj piedalīties publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesības saņēmušās juridiskās personas lēmējstruktūrās ar tāda pārstāvja starpniecību, kurš rikojas pašas šīs līgumslēdzējas iestādes vārdā, kā arī vajadzības gadījumā citu līgumslēdzēju iestāžu vārdā, un ka līdz ar to tās interešu aizstāvēšana šajās lēmējstruktūrās ir pakārtota nosacījumam, ka šīs intereses ir kopīgas ar tām interesēm, kuras šajās lēmējstruktūrās aizstāv pārējās līgumslēdzējas iestādes ar savu pārstāvju, kas darbojas šo struktūru sastāvā, starpniecību.

- 74 Šajā gadījumā, ja vien iesniedzējtiesa pārbaudē nekonstatē citādi, no Tiesai iesniegtās informācijas izriet, ka minētās direktīvas 12. panta 3. punkta otrās daļas i) apakšpunktā noteiktā prasība – lai kopīgu kontroli pār juridisku personu īstenojošas līgumslēdzējas iestādes dalība šīs juridiskās personas lēmējstruktūrās tiktu īstenota ar tāda locekļa starpniecību, kurš rīkojas kā pašas šīs līgumslēdzējas iestādes pārstāvis un kurš vajadzības gadījumā drīkst pārstāvēt arī citas līgumslēdzējas iestādes – pamatlietās aplūkotojos apstākļos nešķiet esam izpildīta. Proti, pirmkārt, C kategorijas dalībniekiem, starp kuriem ir *SLSP Sambre & Biesme*, nebija neviena pārstāvja *Igretec* valdē un, otrkārt, lai gan Farsjēnas pašvaldības padomnieks darbojās arī *SLSP Sambre & Biesme* valdē, tomēr *Igretec* valdē viņš pārstāvēja tikai šo A kategorijas dalībnieci pašvaldību.
- 75 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz otro jautājumu lietās C-383/21 un C-384/21 ir jāatbild, ka Direktīvas 2014/24 12. panta 3. punkta otrās daļas i) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai varētu konstatēt, ka līgumslēdzēja iestāde kopīgi ar citām līgumslēdzējām iestādēm pār līguma slēgšanai izraudzīto juridisko personu īsteno kontroli, kas līdzīga tai, kuru tās īsteno pār savām struktūrvienībām, šajā tiesību normā paredzētā prasība, ka līgumslēdzējai iestādei jābūt pārstāvētai kontrolētās juridiskās personas lēmējstruktūrās, nav izpildīta ar to vien, ka šīs juridiskās personas valdē darbojas kādas citas līgumslēdzējas iestādes pārstāvis, kurš darbojas arī šīs pirmās līgumslēdzējas iestādes valdes sastāvā.

Par trešo jautājumu lietās C-383/21 un C-384/21

- 76 Ņemot vērā uz pirmo jautājumu lietās C-383/21 un C-384/21 sniegto atbildi, uz trešo šajās lietās uzdoto jautājumu nav jāatbild.

Par piekto jautājumu lietā C-384/21

- 77 Ar piekto jautājumu lietā C-384/21 iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 2014/24 12. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka no šīs direktīvas piemērošanas jomas ir izslēgts publiskā iepirkuma līgums, ar kuru līgumslēdzējai iestādei tiek uzticēti sabiedrisko pakalpojumu uzdevumi, kas izriet no sadarbības attiecībām starp citām līgumslēdzējām iestādēm.
- 78 Ievadam jānorāda, ka minētās direktīvas 12. panta 1.–4. punkts attiecas uz atšķirīgiem gadījumiem, kuros var būt izņēmums no publiskā iepirkuma noteikumiem, un katrs no šiem gadījumiem ir pakārtots atšķirīgiem nosacījumiem.
- 79 Šā 12. panta 4. punkta a) apakšpunkts noteic, ka Direktīvas 2014/24 darbības jomā neietilpst līgums, kas noslēgts tikai starp divām vai vairākām līgumslēdzējām iestādēm, ja ar šo līgumu tiek izveidota vai īstenota iesaistīto līgumslēdzēju iestāžu sadarbība, lai nodrošinātu, ka sabiedriskie pakalpojumi, kas tām jāveic, tiek sniegti ar mērķi īstenot šo iestāžu kopīgos mērķus. Turklāt šā punkta b) un c) apakšpunkts noteic prasību, lai šīs sadarbības īstenošanu noteiktu vienīgi tādi apsvērumi, kas saistīti ar sabiedrības interesēm, un lai iesaistītās līgumslēdzējas iestādes atvērtā tirgū veiktu mazāk kā 20 % no darbībām, kas saistītas ar sadarbību.
- 80 No tā izriet, ka tādi apstākļi kā fakts, ka starp vairākām līgumslēdzējām iestādēm ir *in house* attiecības vai ka attiecīgo publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesības piešķirošās līgumslēdzējas iestādes ir dalībnieki līgumslēdzējā iestādē, kurai ar attiecīgo publiskā iepirkuma līgumu tiek

- uzticēts veikt kādus uzdevumus, nav paši par sevi jāņem vērā, lai noskaidrotu, vai Direktīvas 2014/24 12. panta 4. punkts aptver situāciju, kurā kādas līgumslēdzējas iestādes veiktā savu uzdevumu izpilde ietilpst sadarbības ar citām līgumslēdzējām iestādēm attiecībās.
- 81 Turpretim jānorāda, ka šīs tiesību normas formulējums jēdzienu “sadarbība” apvelta ar centrālo nozīmi tajā paredzētajā dispozīcijā par izslēgšanu. Šajā ziņā jāteic, ka faktiskas sadarbības prasība izriet arī no šīs direktīvas 33. apsvēruma trešās daļas, saskaņā ar kuru sadarbības pamatā jābūt “sadarbošanās koncepcijai”. Šāds šķietami tautoloģisks formulējums ir jāinterpretē kā tāds, kurš attiecas uz prasību par šādi iedibinātas vai īstenotas sadarbības faktiskumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 4. jūnijs, *Remondis*, C-429/19, EU:C:2020:436, 26. un 28. punkts).
- 82 Tāpēc attiecīgajam publiskā iepirkuma līgumam jābūt to noslēgušo līgumslēdzēju iestāžu iniciatīvas sadarbības rezultātam. Proti, šādas sadarbības attīstīšanai starp publiskajā sektorā ietilpstošām iestādēm ir raksturīgs sadarbības aspekts, kura nav tādā publiskā iepirkuma procedūrā, uz kuru attiecas minētajā direktīvā paredzētie noteikumi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 4. jūnijs, *Remondis*, C-429/19, EU:C:2020:436, 32. punkts).
- 83 Kā secinājumu 60. punktā uzsver ģenerālvokāts – lai attiecīgo sadarbību aptvertu Direktīvas 2014/24 12. panta 4. punkts, šāds sadarbības aspekts prasa, lai tās rezultātā tiktu sasniegti visām līgumslēdzējām iestādēm kopīgie mērķi.
- 84 Taču šāda visām līgumslēdzējām iestādēm kopīga mērķa nav tad, ja, saskaņā ar attiecīgo publiskā iepirkuma līgumu pildot savus uzdevumus, viena no līgumslēdzējām iestādēm nevis tiecas sasniegt ar pārējām līgumslēdzējām iestādēm kopīgos mērķus, bet gan vienīgi palīdz sasniegt tos mērķus, kuri ir kopīgi tikai šīm pārējām līgumslēdzējām iestādēm.
- 85 Šādos apstākļos attiecīgā publiskā iepirkuma līguma priekšmets ir vienīgi pakalpojuma saņemšana par atlīdzību un tāpēc uz šo līgumu neattiecas šīs direktīvas 12. panta 4. punktā paredzētais izņēmums (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 4. jūnijs, *Remondis*, C-429/19, EU:C:2020:436, 36.–38. punkts).
- 86 Ja vien iesniedzējtiesa pārbaudē nekonstatē citādi, no Tiesai iesniegtās informācijas izriet, ka pamatlietas apstākļos uz *Igretec* daļību publiskā iepirkuma līgumā ekokvartāla projekta īstenošanai Farsjēnā šis izņēmums neattiecas. Proti, kā secinājumu 69. un 71. punktā norāda ģenerālvokāts, lai arī *Igretec* uzdevumu izpilde iekļaujas sadarbībā starp *SLSP Sambre & Biesme* un Farsjēnas pašvaldību, lai tām palīdzētu īstenot to kopīgo projektu ekokvartāla izveidei Farsjēnā, tomēr šī īstenošana pati par sevi nav *Igretec* mērķis.
- 87 Nemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz piekto jautājumu lietā C-384/21 ir jāatbild, ka Direktīvas 2014/24 12. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka no šīs direktīvas piemērošanas jomas nav izslēgts tāds publiskā iepirkuma līgums, ar kuru līgumslēdzējai iestādei tiek uzticēti sabiedrisko pakalpojumu uzdevumi, kas izriet no sadarbības attiecībām starp citām līgumslēdzējām iestādēm, ja, pildot šādus uzdevumus, līgumslēdzēja iestāde, kurai šie uzdevumi ir uzticēti, nevis tiecas sasniegt mērķus, kas tai ir kopīgi ar pārējām līgumslēdzējām iestādēm, bet gan vienīgi palīdz sasniegt tos mērķus, kuri ir kopīgi tikai šīm pārējām līgumslēdzējām iestādēm.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 88 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK 12. panta 3. un 4. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tiesvedībās starp publisko tiesību juridiskām personām par publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību tiešo piešķiršanu tiem ir tieša iedarbība situācijā, kad attiecīgā dalībvalsts šo direktīvu nav noteiktajos termiņos transponējusi valsts tiesību sistēmā.

- 2) Direktīvas 2014/24 12. panta 3. punkta otrās daļas i) apakšpunkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka,

lai varētu konstatēt, ka līgumslēdzēja iestāde kopīgi ar citām līgumslēdzējām iestādēm pār līguma slēgšanai izraudzīto juridisko personu īsteno kontroli, kas līdzīga tai, kuru tās īsteno pār savām struktūrvienībām, šajā tiesību normā paredzētā prasība, ka līgumslēdzējai iestādei jābūt pārstāvētai kontrolētās juridiskās personas lēmējstruktūrās, nav izpildīta ar to vien, ka šīs juridiskās personas valdē darbojas kādas citas līgumslēdzējas iestādes pārstāvis, kurš darbojas arī šīs pirmās līgumslēdzējas iestādes valdes sastāvā.

- 3) Direktīvas 2014/24 12. panta 4. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

no šīs direktīvas piemērošanas jomas nav izslēgts publiskā iepirkuma līgums, ar kuru līgumslēdzējai iestādei tiek uzticēti sabiedrisko pakalpojumu uzdevumi, kas izriet no sadarbības attiecībām starp citām līgumslēdzējām iestādēm, ja, pildot šādus uzdevumus, līgumslēdzēja iestāde, kurai šie uzdevumi ir uzticēti, nevis tiecas sasniegt mērķus, kas tai ir kopīgi ar pārējām līgumslēdzējām iestādēm, bet gan vienīgi palīdz sasniegt tos mērķus, kuri ir kopīgi tikai šīm pārējām līgumslēdzējām iestādēm.

[Paraksti]

¹ — Teksta 23., 34., 35., 40., 42., 52., 53., 66., 67. un 75. punktā, kā arī rezolutīvajā daļā pēc sākotnējās elektroniskās publikācijas ir veikti valodiski labojumi.